

det vil være af Betydning, om Militærlægerne virkelig lærer at kende og behandle dem. Baade for Patienternes Skyld og for Lægernes Uddannelses Skyld henstiller jeg, at der tages det videst mulige Hensyn til dette ved Afgørelsen af, om de militære Sygehuse skal nedlægges eller bibeholdes. Jeg erkender fuldt ud, at der findes en Række af militære Sygehuse, som særdeles godt kan nedlægges.

Endelig skal jeg i denne korte Bemærkning henstille, at man beholder den gamle Titel for Lægernes Øverste: Generallægen. I den lange Række af Kompetencespørgsmaal og i administrative Anliggender er Kompetencespørgsmaal endnu ikke afløst af sund Fornufts Afgørelser, og det vil derfor ogsaa have sin Betydning, at man beholder Titelen Generallæge for Chefen for Sundhedsvæsenet. Jeg henstiller til det Udvalg, der skal beskæftige sig med denne Sag, at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Vanggaard: Jeg skal give det ærede Medlem Hr. Johannes Lou Ret i hans Replik til det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, at det, der skaffede os Nordslesvig tilbage, var nok Rettens Sejr, for saa vidt som vi jo har Ret til Landet, men det var dog, maa vi ikke glemme, Ententens Sejr, der skaffede os Landet tilbage.

Videre sagde det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, at denne Krig har medført det sikre Resultat, at de smaa Stater er blevet svagere og de større stærkere. Det mener jeg ogsaa er en urigtig Opfattelse af Forholdene. Vi ser netop, at vor kendte store Nabostat er blevet meget svagere, og vi har set smaa Stater blive stærkere, endda slutte sig sammen; vi har den lille Entente, som vistnok er et ret stærkt Forbund. Udviklingen er saaledes gaaet i en ganske anden Retning, end det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har opfattet, men i det hele taget mener jeg ogsaa, at hans Opfattelse af de militære Forhold i høj Grad hviler paa Fortiden og kun tager ringe Hensyn til Nutidens Forhold.

Jeg ser saaledes paa Forsvarslovene, at de er forelagt ud fra Ønsket om Besparelser. Der spares nu paa de civile Omraader, og som Følge af vore Finansers Ansændthed er det særdeles ønskeligt, at der ogsaa maa kunne spares paa det militære Omraade, og samtidig med at man foretager Besparelser, er det da rimeligt ogsaa at foretage en tidsmæssig Omordning. Derfor ser jeg Forslagene mere under den Synsvinkel end som en ny, permanent og muligvis for meget

lange Tider varende Forsvarsordning. Om Fremtiden ved vi ingenting. Jeg vil haabe, at Folkeforbundet maa kunne udvikle sig saaledes med Tiden, at vi derfra kan faa Direktiver om, hvorledes vort Forsvarsvæsen bør være; men for Tiden ser det jo ikke ud til det. Der er endda i Øjeblikket en ikke ringe Uro i Europa. Selv et Blad som „Politiken“ er blevet opmærksom paa dette. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Brudstykke af en Redaktionsartikel, der stod i „Politiken“ den 14. Maj under Overskriften „Finsk Ministerkrise og Østersøpolitik.“ Efter først at have omtalt, at det vel tør anses for tvivlsomt, om man faar gennemført en saakaldt europæisk Fredspagt i Genua, og at det for saa vidt har mindre Betydning, som Folkeforbundspagtens Artikel 10 indeholder noget lignende, siges der videre: „Som sagt, Forsøget strander rimeligvis, og skulde der mod Forventning komme et Resultat, vil det i hvert Fald blive saa platonisk og teoretisk, at den europæiske Politik neppe vil blive paavirket deraf. Vi maa være klare over, at Europa atter er ved at glide ind i en Periode, hvor der dannes sig Alliancer og Blokke, hvis Opstaaen betinges af de nye Forhold, der er skabt af Krigen og af Revolutionerne. Tager man et af de nye Europa-Kort frem og undersøger det lidt omhyggeligt, vil det være umuligt at lukke Øjnene for den Kendsgerning, at der nu findes flere europæiske Konfliktkilder og Urocentre end før 1914.“ Saa bekymret ser Bladet „Politiken“ paa de nuværende Forhold i Europa, og jeg mener, at med Henblik ikke specielt paa de der omtalte Forhold, men paa denne rigtige Opfattelse af Situationen i Almindelighed vil det sikkert være rigtigst ikke at tillægge de Foranstaltninger, vi er i Færd med at træffe, en alt for permanent Karakter, idet vi ikke ved, hvorledes Forholdene i Europa kan udvikle sig.

En Ting har glædet mig, nemlig at disse Forslag er baseret paa den almindelige Værnepligt. Vi opretholder i disse Forslag den almindelige Værnepligt, den lige Værnepligt, men den bliver ganske vist i Gennemførelsen noget sjældnere end hidtil. For at bøde paa denne Ulighed kunde ogsaa jeg ønske en Mønstring af den tiloversblevne Del eller i alt væsentligt den tiloversblevne Del af det tjenstdygtige Mandskab, som ikke bliver indkaldt indenfor de her opstillede Rammer. Der er i vor Tid en stærk Bevægelse fremme for Ungdommens fysiske Opdragelse. Adskillige ansete Pædagoger beskæftiger sig med den Tanke, og den synes